

**60. výročie
smrti bl. Zdenky**

**Rok
zasväteného života**

**200. výročie
narodenia Don Bosca**

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VII./2015

Číslo 29

DVE SRDCIA...

Toto je jeden z mojich posledných úvodníkov, keďže čas môjho odchodu sa rýchlo blíži. A keďže už nebudem mať veľa možností vám napísať, chcem využiť aj tento priestor na to, aby som upriamil ešte raz vašu pozornosť na to, čo považujem za veľmi dôležité v živote kresťana. Sú to dve srdcia – Božské Srdce Ježišovo a Nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Ich liturgickú spomienku sme už síce nedávno slávili, ale nemali by sme zabúdať na našu dennú spomienku na nich. Veď skúste zabudnúť na svoje srdce, skúste sa o neho nestarať, skúste mu nedať potrebné lieky, skúste zastaviť prívod krvi... čo sa stane? Srdce odumrie. Stratí spojenie s telom. Prestane ho vyživovať.

Ako človek nemôže žiť bez srdca, tak ani kresťan nemôže žiť bez Ježiša a Márie. Ich verné, pomáhajúce a milujúce srdcia bijú len pre nás. Ak sa človek od nich odpojí, určite zomrie! A každý veľmi dobre vie, čo to znamená byť na nich napojený. Vieme, čo to znamená, ale akoby sa nám nechcelo zostať v tomto spojení. Vyžaduje si to príliš veľa obety a námahy. Ale ide o náš život! Koľko ľudí chodí popri nás a zomiera. A ani si to neuvedomujú. Duchovne umierajú, alebo sú už mŕtvi. O pozemský život sa starajú viac ako o ten, ktorý príde po ňom, a ktorý bude trvať večne. Zlato vymieňajú za slamu.

Teda moja prosba, možno jedna z posledných, na vás všetkých: milujte tieto dve srdcia!

Snažte sa ich každý deň potešiť svojím vlastným životom. Upevňujte čo najviac spojenie s nimi. Nebuďte k nim tvrdí, či ľahostajní. Nezabúdajte na nich! Ak milujeme nejakú blízku osobu, chceli by sme s ňou byť čo najviac a čo najbližšie. Zaľúbenci, alebo snúbenci majú srdcia blízko pri sebe. Až tak blízko, že cítia ich vzájomný tlkot. Poznajú sa navzájom a ťažko sa im od seba odchádza...

Prečo by sme nemohli mať taký vzťah k Ježišovmu a Máriinmu srdcu?! Veď nie je hanbou milovať! Hanbou by bolo dávanú lásku neopätovať, ponúkanú pomoc neprijať, večné šťastie odmietnuť!

Často povieme niekomu, že ho budeme navždy milovať. Sľúbime mu lásku a vernosť a častokrát to myslíme aj úprimne. Ale sme ľudia, žijeme na zemi a vplýva na nás mnoho vecí. Jedine Ježiš a Mária vedia dodržať svoje slovo na 100%! Jedine oni môžu naozaj povedať: neopustím ťa, budem tu vždy pre teba, milujem ťa! Teda prečo nevložiť všetku našu nádej do týchto dvoch srdc, ktoré sú jedinou istotou?!

Svedčím svojím vlastným životom, že kto sa ich nepustí, kto sa k nim bude stále utiekať, kto do nich vloží všetku dôveru a kto sa ich bude snažiť zo všetkých síl milovať... toho nikdy neopustia, tomu stále pomôžu, tomu budú vždy nablízku a toho určite nakoniec privedú tam, kde bude prežívať večné šťastie. Kiežby teda tieto dve srdcia všetci ľudia z Čemerného milovali a uctievali tak, ako je to potrebné pre ich spásu...

(Martin Miškuf)

Boh počúva naše srdce

Nikomu o tom nepovedia. Nič si nechcú priznať. Chcú pocit neviny, nie odpustenie. Život sa obmedzuje na jediné: potlačiť tajomstvo. Zlyhanie je nepomenované a

neriešené. Tí, ktorí sa bránia, budujú okolo svojej minulosti hradby. Porazených, naopak, definuje ich minulosť. Neurobili chyby. Sami sú chybami. Nezlyhali. Oni sú zlyhaním. Neskrývajú minulosť. Nosia ju na manžetách. Umárajú sa pochybnosťami a hanbou. Ak je to tak s pocitom viny aj u nás, pouvažujme o prísľube: „Ak budú vaše hriechy sťa šarlát, budú obielené ako sneh, ak sa budú červenať sťa purpur, budú ako vlna (biele)“ (Iz 1,18). Boh sa zameriava na odstránenie viny. Môže urobiť to, čo nik iný: odstrániť z našej duše jej posledné známky. Ježiš prináša milosť na všetky naše hriechy. Nezaslúžime si ju. Nemôžeme ju stratiť. No môžeme na ňu zabudnúť. Ak si nedáme pozor, môže nás vina zavalíť. Dokonca aj ako kresťania musíme regulovať jej dávku. Vina v nás zanecháva „bázeň, túžbu, horlivosť a potrestanie“ (2 Kor 7,11). Vina nás upozorňuje na rozpory v tom, akí sme a akých si nás želá Boh. Podnecuje pokánie a obnovu. V primeraných dávkach je požehnaním. V nekontrolovateľných dávkach sa stáva neznesiteľným bremenom. Nie sme schopní ju uniesť. Boh však áno. V starom zákone každoročne na Deň zmierenia sa pred svätostánkom zhromaždilo tisíce Židov a kňaz vybral dva capy. Prvý bol obetovaný a druhého mal pred sebou. Položil mu ruky na hlavu a priznal hriechy ľudu. Potom určenému mužovi dal capa vyvieť na púšť. Mohli by sme sa pýtať: Prečo poslal capa preč? Bol nevinný.

ODPUŠŤ MI

Tetovacie štúdiá by mali mať pri vchode varovanie: „Než si dáš niečo vytetovať, dobre si to rozmysli.“ Alebo by mali na plný úväzok zamestnať niekoho, kto by zákazníkom pripomínal: „Ten, čo tetuje, nemá na klávesnici kľúč, ktorým sa dá všetko vymazať.“ Salóny odstraňujú chyby. Ak dostatočne zaplatíte, odstránia z vašej pokožky nesprávny atrament. Je to bolestné a drahé, no účinné, ak chcete odstrániť nechcené stopy svojej minulosti. A kto by nechcel? Možno nemáte tetovanie, no je tu niečo, čo ste oľutovali. Alebo vám zostali výčitky pre isté slová či skutky. Vina nám potetuje srdcia. Ak sa naše nevyriešené previnenia zračia v tetovaní, do akej miery sme poznačení? Aký obraz uvidíme v zrkadle? Stopu po niekom, komu sme ublížili? Premrhané peniaze? Všetko, čo sme mohli a mali urobiť. „Mohli sme byť lepšími rodičmi... Mali sme byť ohľadupľnejší... Prehrabujeme sa v pivniciach svojich duší a čo nachádzame? Premrhané roky. Zvrátenosti. Škodlivé rozptýlenia. Hnev na rodičov či bývalých priateľov alebo priateľky. Sebeckosť. Aroganciu. Podvody pri skúškach, klamstvo našim blíznym... Dôsledky toho môžu byť nepekné. Nevyriešená vina roznečuje nezdravé emócie. Väčšinu z nich možno pomenovať ako bránenie sa alebo ako pocit porážky. Tí, ktorí sa bránia, schovávajú kostlivca v skrini.

dokončenie na nasledujúcej strane

dokončenie z pedchádzajúcej strany

Neurobil nič zlé. Odpoveď? Boh používa nevinných na to, aby odniesli hriechy tých, čo sa previnili. Alebo, ako napísal prorok Izaiáš: „Pán na neho uvalil nepravosť náš všetkých“ (Iz 53,6). Izaiáš nepoznal meno Božieho nositeľa našich hriechov. My však áno. Ježiš Kristus. Prišiel, „aby obetovaním seba zničil hriech“ (Hebr 9,26). „Obetoval sa, aby sňal hriechy mnohých“ (v.28). Ježiš je dosť silný na to, aby uniesol náš hriech. „Ako je vzdialený východ od západu, tak vzdiaľuje od nás našu nepravosť. Ako sa otec

zmlúva nad deťmi, tak sa Pán zmlúva nad tými, čo sa ho boja. Veď on dobre vie, z čoho sme stvorení; pamätá, že sme iba prach. (Ž 103, 12-14). Žijeme vo svete obťažkanom vinou. No Boh má rozhodujúce slovo. A jeho slovo znie: milosrdenstvo. Boh nevidí stopy našej minulosti. Namiesto toho vidí toto: „Hľa, do dlaní som si ťa vryl.“ (Iz 49, 16) Boh si napísal naše meno tam, kde ho môže vidieť. V konečnom dôsledku je to jediné tetovanie, na ktorom záleží.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Lucado, M.: Skôr, než povieš amen

1. čítanie: Ez 17, 22-24

Žalm: Ž 92, 2-3. 13-14. 15-16

Ant.: Ako je dobre oslavovať teba, Pane!

2. čítanie: 2 Kor 5, 6-10

Evanjelium: Mk 4, 26-34

Krátke zamyslenie na evanjelium: Kľúčom k textom

dnešnej nedele nie je ani ľudská chrabrosť ani výnimočnosť nejakého ľudského záchrancu. Kľúčom je Božia moc. Veľmi ťažko prijímame, že mnohé veci v dejinách sveta boli premenené Bohom. A zvlášť to platí o živote jednotlivcov, ktorí Boha prijali do svojho srdca. Boh ich slabosť premenil svojou mocou, a nie snahou a šikovnosťou obrátených. Dnes sme zvláštnym spôsobom pozvaní oprieť sa o Boha a zveriť mu svoje sily i svoju slabosť. Boh má pevne v ruke dejiny sveta, našej zeme, rodiny i nás samých.

Modlitba žaltára a breviára: 3. týždeň

PRÍBEHY

MUŽ, KTORÝ SA NEVZDAL

Myšlienku o stavbe mosta, ktorý by preklenul zátoku pri San Franciscu a spojil ho s protiláhlým okolím, vyslovil architekt Joseph Baermann Strauss už v roku 1917. V tamojších novinách sa o nápade písalo ako o bláznovstve. Ako vraj môže ktosi niečo podobné čo i len vysloviť. Brehy sú od seba príliš vzdialené, pôda je pohyľivá, voda nebezpečne hlboká a vlny vysoké. A ak by tam aj most naozaj stál, ako by sa uživil majiteľia trajektov a lodičiek prepravujúcich pasažierov zátokou? Preprava trajektom z jednej strany na druhú bývala veľkým dobrodružstvom. Na vode bolo čoraz viac ľudí. V niektorých chvíľach bola vraj zátoka taká preplnená loďami, že hrozili zrážky. Ešte horšie to vyzeralo, keď sa zdvihla búrka. V roku 1926, keď San Francisco postihlo silné zemetrasenie, svedkovia spomínajú, že pri pohľade z lodí mali pocit, akoby mesto padalo do vody. Ľudia, ktorí zasa z brehu sledovali zátoku, nadobudli dojem, že sa všetky lode prepadnú do strašných vírov. Preto je celkom logické, že si viacerí vedeli nad zátokou predstaviť most. Architekt Strauss bol jedným z nich. Most sa stal jeho dlhodobým cieľom. Keď ho prvý raz odmietli, odmlčal sa. Cítil, že sa ozval priskoro. O to usilovnejšie však pripravoval návrh celej stavby. V roku 1920 vyslovil túto myšlienku opäť, ale jeho nápad sa znovu neujal. Strauss sa však nevzdal

„Keď som zatvoril oči, videl som nad zátokou vo veľkej výške nádherný most. Za týmto snom som šiel každý deň,“ napísal vo svojich pamätiach.

Spomína, že najväčšie obavy mal z geologických podmienok. Radil sa s geológmi a tí mu vysvetľovali, že aj pri najmenších otrasoch môže dôjsť k hroznej katastrofe. Strauss počúval a premýšľal.

Lenže Strauss nebol hocijaký inžinier. Už v tých časoch zvládal komplikované stavby a najmä – poznal aj nové technológie. Vedel, že ak bude nosná koštruktúra z tej najlepšej ocele a bude zavesená na odpružených pilieroch, most prežije aj najmocnejšie zemetrasenie.

Strauss sa svojho sna nevzdal a 5. januára 1933 sa most Golden Gate začal stavať. Joseph Baermann Strauss dostal od radosti skoro infarkt.

Most, ktorý stál 33 miliónov dolárov, meria 2742 metrov a spája diaľnicu medzi San Franciscom a Marine Countries. Denne po ňom prejde asi 150 000 áut. Za prejazd sa platia tri doláre. Investícia sa už niekoľkonásobne vrátila a most nie je len turistickým zážitkom, ale zostáva symbolom odvážnej vízie architekta Josepha Baermanna Straussa.

Všetky udalosti nášho života sú materiálom z ktorého môžeme postaviť čokoľvek budeme chcieť.

Novalis

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Nikdy sa nevzdávaj

Podakovanie

P. Márii Artimovej za prípravu večere pre kňazov a rehoľné sestry.

P. Márii Bačovej a Radoslavovi Bačovi za natáčanie a fotografovanie akcií pred odpustovou slávnosťou Fatimskej Panny Márie.

P. Petrovi Tóthovi za svetlá na vigíliu Zoslania Ducha Svätého.

P. bohoslovcovi Martinovi Miškufovi za prípravu vigílie Zoslania Ducha Svätého.

Mládežníckemu speváckemu zboru za sprevádzanie vigílie Zoslania Ducha Svätého.

P. Jakubovi Demčákovi za obsluhu dataprojektora pri vigílii.

Všetkým veriacim za trpezlivosť na sv. omši so sestričkami Sv. Kríža, keďže vďaka všetkému programu bolo trocha dlhšie.

OMALOVÁNKA KU DŇU OTCOV.

Rodina a choroba

To bola téma katechézy pápeža Františka počas generálnej audiencie. Pápež zdôraznil dôležitosť výchovy detí a mladých k solidarite s chorými: „Myslím na to, ako veľmi je dôležité vychovávať deti od malička k spolupatričnosti v čase choroby. Taká výchova, ktorá ukracuje o citlivosť pre ľudskú chorobu, zatvrdzuje srdce. A stáva sa, že mladí ľudia sú «z necitlivení» pred chorobou druhých, neschopní konfrontovať sa s utrpením a prežiť túto hraničnú skúsenosť.“

Starostlivosť rodiny o jej chorých členov popri zamestnaní a každodenných povinnostiach nazval Svätý Otec „hrdinstvom rodiny“. Čas choroby najbližších podľa neho zároveň predstavuje pre deti „školu života“.

Nová encyklika

Encyklika Laudato si - o starostlivosti o spoločný dom bude predstavená vo štvrtok 18. júna o 11. hod. vo Vatikáne a bude venovaná ekológii, zvlášť ekológii človeka. Pápež v nej okrem iného vystríha mladých, aby starostlivo dbali na výber toho, čo čítajú a na čo sa pozerajú, aby sa chránili pred zlou fantáziou. Svätý Otec povedal:

„Sú tu dve rozličné veci: okolnosti a obsahy. Pokiaľ ide o okolnosti, jednou takou, ktorá škodí duši, je prílišná pripútanosť k počítaču. Prílišná naviazanosť na počítač. Toto škodí duši a oberá o slobodu: robí ťa otrokom počítača. Je zaujímavé, že v toľkých rodinách mi otcovia a mamy hovoria: sme s deťmi pri stole a oni sa so svojím mobilom nachádzajú v inom svete. Po druhé: obsahy. Áno, sú špinavé veci, od pornografie, cez takmer- pornografiu, až po prázdne programy bez hodnôt. Vieme, že konzumizmus je rakovinou spoločnosti, že relativizmus je rakovinou spoločnosti...“

Pápež o Medžugorí

Pápež František povedal, že postoj Svätej stolice k Medžugoriu by mal byť už onedlho známy. „Odvedli naozaj dobrú prácu,“ zhodnotil František činnosť komisie, ktorú v roku 2010 zriadil Benedikt XVI., aby preskúmala zjavenia v Medžugorí. Komisia, ktorá pracovala pod vedením kardinála Ruiniho, po štyroch rokoch odovzdala celú dokumentáciu Kongregácii pre náuku viery. Medžugorie by malo byť témou jedného z najbližších zasadaní kongregácie. „Chystáme sa v tejto veci prijať rozhodnutia. Potom budú oznámené.“

(dodal Martin Miškuš)

21. púť rodín

Domček Anky Kolesárovej organizuje v poradí už 21. púť rodín. Začína sv. omšou o 10:00 hod. v rámci ktorej sa obnovia manželské sľuby, nasledovať bude púť k Ankinmu hrobu a modlitba sv. ruženca. Po nej bude presun do ZŠ, obed, odovzdanie detí animátorom a program pre manželov. Všetko sa ukončí moderovanou adoráciou so záverom okolo 18:00 hod. Všetci ste srdečne pozvaní.

Šarské oznamy

V ČASE OD 15.06.2015 DO 21.06.2015

Upratovanie kostola: Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať kostol. Na budúci týždeň už prosíme nasledujúce rodiny: **rod. Dobransku, rod. Marcinovu - Herlianska ul., rod. Verbovu - Opáľová ul.** Upratuje sa v **sobotu ráno o 8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od **21.6. – 27.6.** vedie modlitby pred sv. omšami **p. Anna Moskaľová.**

Nácvik detského speváckeho zboru: Nácvik detského speváckeho zboru na budúcu **sobotu** bude klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre. Tešíme sa na všetky decká.

Návšteva rehoľných sestier Uršulínok: V rámci roka zasväteného života vás chcem pozvať opäť vo **štvrtok** na sv. omšu, pri ktorej budeme mať hostí - teraz konkrétne rehoľné sestry Uršulínky z Košíc. Opäť nám prídu povedať niečo o sebe, svojej činnosti a charizme. Všetci ste srdečne vítaní.

Posedenie žien z veľkonočných baránkov: Pozývam všetky ženy a mužov, ktorí piekli veľkonočné baránky na posedenie, ktoré bude na budúcu **sobotu 20.6.** od **17⁰⁰** v pastoračnom centre. Nemusíte si nič doniesť, stačí si doniesť seba.

Rozpis lektorov:

12. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. - **rod. Dzurovčinova**, 10.00 hod. - **rod. Tóthova**, 18.30 hod. - **rod. Mudrákova.**

Predmanželské ohlášky:

Ľuboš Jurčák, syn Štefana a Márie rod. Staníkovej z Turzovky a **Gabriela Tóthová**, dcéra Petra a Gabriely rod. Gurbovej z Čemerného -3x.

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309;**

Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699;**

Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 15.06.2015 DO 21.06.2015

PONDELOK	15.06.2015	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19¹⁵
UTOROK	16.06.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T+K)
STREDA	17.06.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T) <i>starý kostol</i> Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	18.06.2015	Poklona Sv. Oltárnej: 17³⁰ Sv. omša: 18³⁰ <i>sestry uršulínky</i>
PIATOK	19.06.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T) <i>starý kostol</i> Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	20.06.2015	Večeradlo s P. Máriou: 17³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T+K)
NEDEĽA	21.06.2015	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (Michal Tkáč) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>starý kostol</i>

„Blížny je ten, kto sa ku mne priblíži bez výnimky, a nie ten, koho mám rada.“
(sv. Edita Steinová)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.